

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 К 020568 19 Кж 9
Бања Лука, 15.08.2019. године

Врховни суд Републике Српске, у вијећу састављеном од судија др Вељка Икановића, као предсједника вијећа, Даниеле Миловановић и Обрена Бужанина, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Соње Матић, у кривичном предмету против оптужених М.Х., З.Ш. и Б.М., због кривичног дјела неовлаштена производња и промета опојних дрога из члана 207. став 3. у вези са ставом 1. и 2. Кривичног законика Републике Српске, а оптуженог М.Х. и због кривичног дјела омогућавање уживања опојних дрога из члана 208. став 1. истог закона, одлучујући о притвору након укидања пресуде Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 020568 18 К од 04.12.2018. године, у сједници вијећа одржаној дана 15.08.2019. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

На основу члана 329. став 4. у вези са чланом 203. став 3. Закона о кривичном поступку Републике Српске, продужава се притвор према оптуженима Мухамеду Халиловићу и Зорану Шавији, који по овом рјешењу може трајати најдуже годину дана.

Образложење

Рјешењем овога суда број 11 0 К 020568 19 Кж 9 од 15.08.2019. године, укинута је пресуда Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 020568 18 К од 04.12.2018. године, којом су оглашени кривим оптужени М.Х., З.Ш. и Б.М., због кривичног дјела неовлаштена производња и промет опојних дрога из члана 207. став 3. у вези са ставом 1. и 2. Кривичног законика Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“ број 64/17, у даљем тексту: КЗ РС), а оптужени М.Х. и због кривичног дјела омогућавање уживање опојних дрога из члана 208. став 1. КЗ РС, па су оптуженом М.Х. утврђене појединачне казне затвора и то за кривично дјело из члана 207. став 3. у вези са ставом 1. и 2. КЗ РС, у трајању од 6 (шест) година, за кривично дјело из члана 208. став 1. КЗ РС, у трајању од 1 (једне) године и осуђен је на на јединствену казну затвора у трајању од 6 (шест) година и 6 (мјесеци), те му је на основу члана 76. КЗ РС, изричена мјера безбједности обавезно лијечење од зависности од опојних дрога у установи за извршење казне затвора, која ће трајати док не престану разлози због који је изречена, а најдуже до 3 (три) године. Оптужени З.Ш. осуђен је на казну затвора у трајању од 8 (осам) година, и за кривично дјело из члана 207. став 3. у вези са ставом 1. и 2. КЗ РС, утврђена му је казна затвора у трајању од 3 (три) године, затим му је на основу члана 64. став 1. у вези са ставом 3. КЗ РС

опозвана условна осуда изречена правоснажном пресудом Основног суда у Приједору број 77 0 071010 15 К од 08.06.2016. године, којом му је због кривичног дјела из члана 156. став 1. Кривичног закона Републике Српске, утврђена казна затвора у трајању од 8 (осам) мјесеци са роком провјеравања од 1 (једне) године и 6 (шест) мјесеци, тако што је казна затвора у трајању од 8 (осам) мјесеци узета као утврђена, па је исти осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 3 (три) године и 4 (четири) мјесеца.

Како се оптужени М.Х. и З.Ш. налазе у притвору, а пресуда којом су осуђени на казну затвора је укинута, овај суд је у смислу одредбе члана 329. став 4. ЗКП РС испитао да ли и даље постоје разлози за притвор, па је одлучио као у изреци овог рјешења из следећих разлога.

Против оптужених је првостепени суд продужио притвор након изрицања пресуде из притворског разлога прописаног у члану 197. став 1. тачка в) ЗКП РС, па овај суд налази да у овој фази поступка, нису се појавиле чињенице и околности таквог карактера и значаја које би довеле у питање правилност закључка о постојању основане сумње да су оптужени учинили предметна кривична дјела.

Осим тога, по оцјени овог суда и даље стоји притворски разлог из члана 197. став 1. тачка в) ЗКП РС, због којег је притвор против оптужених продужен након изрицања првостепене пресуде.

Наиме, оптужени М.Х. је раније осуђиван: пресудом Окружног суда Бањалука број 011-0-К-04-000018 од 11.06.2004. године (правоснажна 17.12.2004. године), због кривичног дјела разбојништва из члана 233. став 2. у вези са ставом 23. КЗ РС у стицају са кривичним дјелом нехатно лишавање живота из члана 152. Кривичног закона Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“ број 49/03, са измјенама), на јединствену казну затвора у трајању од 7 (седам) година, пресудом Окружног суда Бањалука број 11 0 К 000963 09 К од 30.04.2019. године, (правоснажна 13.10.2009. године), због кривичног дјела разбојништва из члана 233. став 2. у вези са ставом 1. КЗ РС, на казну затвора у трајању од пет година, пресудом Основног суда у Бањалуци број 71 0 К 055873 09 К од 19.04.2011. године (правоснажна 27.05.2011. године), због кривичног дјела тешка крађа из члана 232. став 1. тачка 1. КЗ РС, на казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 4 (четири) мјесеца, пресудом Основног суда у Бањалуци број 71 0 К 117013 11 К од 03.01.2013. године (правоснажна 25.09.2014. године), због продуженог кривичног дјела тешка крађа из члана 232. став 1. тачка 1. КЗ РС и прикривање из члана 246. став 1. КЗ РС, на јединствену казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 2 (два) мјесеца, пресудом Основног суда Бања Лука број К-380/04 од 16.06.2006. године, (правоснажна 16.08.2006. године), због кривичног дјела тешка крађа из члана 222. став 2. КЗ РС на казну затвора у трајању од 1 (једне) године, обједињена са казном затвора у трајању од 10 (десет) година и изречена јединствена казна затвора у трајању од 10 (десет) година и 6 (шест) мјесеци. Оптужени З.Ш. је до сада осуђиван: пресудом Основног суда Соколац број КПС-40/05 од 30.07.2005. године због кривичног дјела неовлаштена производња и промет опојних дрога из члана 224. став 1. КЗ РС у вези са чланом 399. став 1. КЗ РС на казну затвора у трајању од 11 (једанаест) мјесеци

и пресудом Окружног суда Бања Лука број 011-0-К-07-000 015-П од 12.06.2008. године због кривичног дјела из члана 224. став 2. у вези са ставом 1. КЗ РС на јединствену казну затвора од 11 (једанаест) година. Дакле, оптужени су до сада више пута осуђивани, а оптужени З.Ш. је специјални повратник, па је очигледно да ранија осуђиваност није имала утицаја на оптужене, нити их је одвратила од нове криминалне активности, па су то нарочите околности које оправдавају бојазан да би пуштањем оптужених на слободу и у овој фази поступка, исти могли поновити кривично дјело, чиме је испуњен притворски разлог, прописан одредбом члана 197. став 1. тачка в) ЗКП РС, да се истима продужи притвор након укидања првостепене пресуде .

Из наведених разлога притвор је против оптужених продужен на основу члана 329. став 4. ЗКП РС у вези са чланом 203. став 3. истог Закона и исти по овом рјешењу може трајати најдуже годину дана.

Записничар
Соња Матић

Предсједник вијећа
Др Вељко Икановић

Поука: Против овог рјешења дозвољена је жалба у року од 3 (три) дана по пријему, вијећу овога суда. Жалба не задржава извршење рјешења.

Тачност отправака овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић